

Radoslav Tomić

Institut za povijest umjetnosti, Zagreb

Izvorni znanstveni rad/Original scientific paper

30. 9. 2005.

Akvareli i crteži splitskog slikara Petra Zečevića u Zadru

Ključne riječi: *slikarstvo, Petar Zečević, Split, Zadar, 19. stoljeće*

Key Words: *painting, Petar Zečević, Split, Zadar, 19. stoljeće*

Autor publicira i analizira osam akvarela i crteža koji se čuvaju u Kaptolskom arhivu u Zadru. Izradio ih je splitski slikar Petar Zečević (1807.–1876.) i do danas nisu bili poznati. Prikazuju ugledne ličnosti iz dalmatinske crkvene i svjetovne prošlosti: nadbiskupe Stjepana Cupillija, Pacifica Bizzu i biskupa Ivana Topića, plemića Ivana Luke Garagnina i pjesnika Leonarda Dudana. Uz njih je i portret Napoleona Bonaparte. U zbirci se čuvaju još dva akvarela (Portret generala Marka Sinovčića, Imaginarni krajolik) koji je vjerojatno izradio isti slikar. Pretpostavlja se da su akvareli i crteži pripadali zadarskom kanoniku Ivanu Guratu (1804.–1874.) koji je skupljao umjetnine i povijesne vrijednosti.

U Kaptolskom arhivu u Zadru pohranjena je manja zbirka crteža, akvarela, grafičkih otisaka i starijih fotografija. Među njima su i do danas nepoznata djela splitskoga slikara Petra Zečevića (1807.–1876.), o kojima će biti riječi u tekstu.¹ Po svemu sudeći, te su sitne i raznovrsne dragocjenosti izvorno pripadale Rabljaninu i svećeniku zadarske nadbiskupije Ivanu Guratu (1804.–1874.). Studirao je filozofiju i teologiju u Beču i u Gorici. U Zadru je bio nadbiskupski kancelar do 1843. godine, kada se povukao u rodni grad, gdje je proučavao lokalnu povijest i prikupljao povijesne i umjetničke dragocjenosti. Njegov je suvremenik C. F. Bianchi 1877. godine zabilježio da je Gurato ostavio "al Capitolo della Metropolitana Basilica tutta la sua preziosissima e copiosissima Biblioteca, tutte cioè le opere stampate e manoscritte, antiche e moderne, niuna eccettuata, con ampio corredo di ritratti di uomini illustri della provincia, e specialmente di Zara."² Nekoliko umjetnina i dokumenata u zbirci izravno upućuju na Gurata. To je, u prvom redu, litografski otisak njegova portreta što ga je prema izvorniku Jakova Mianija otisnuo Antonio Nardello u Trstu. Ivan Kuljević Sakcinski zabilježio je posvetu Ivanu Guratu na vlastitom fotoportretu (*Vriednome prijatelju Ivanu Guratu*

u znak iskrena štovanja). Među fotografijama nalazi se i jedna koja panoramski prikazuje Guratov rodni grad Rab. Naravno, dio sačuvanoga inventara mogao je doći i iz drugih izvora, ali je jezgra pripadala u prvom redu upravo Ivanu Guratu. Poznato je iz putnih bilježnica Mijata Sabljara da je Gurato posjedovao Zečevićeva djela: "Petar Zečević rođen u Splitu, sad kod preture u Vrliki pisar (?) dobar slikar u minijaturi (Gurato Ivan svećenik u Rabu ima njegovu Madonna della Seggiola od Rafaele d'Urbino i Napoleona med dva drva) nije se nigdar slikati učio (i portraite od Gurato kod Gurate u minijaturi).³ Na drugom mjestu u putnim bilješkama Sabljar još preciznije popisuje umjetnine u Guratovu posjedu:

¹ O nekim djelima iz iste zbirke pisala je Marija Stagličić. Usp. Vincenzo Poret: Doprinos slikarstvu prve polovice 19. stoljeća u Zadru. *Radovi Instituta za povijest umjetnosti* 26, Zagreb 2002., 125–131. Autorica spominje i tri Zečevićeva djela koja je uočila: portrete Ivana Topića, Ivana Luke Garagnina i Pacifica Bizze. Usp. n. dj., 129.

² C. F. Bianchi, *Zara cristiana* 1, Zara 1877., 248; *Hrvatski biografski leksikon* 5, Zagreb 2002., 329–330.

³ M. Sabljar, *Putna bilježnica* 18, 10 (Ministarstvo kulture, Zagreb).

Petar Zečević, *Portret splitskog nadbiskupa Pacifika Bizza*, Zadar, Kaptolski arhiv

Kod g. Gurata:

1. *Kip od Amalie Ferrari VinCEO Poiret dis.-lit. Linassi e Comp.* In Triest, oba rođena Trstjanini.

2. *Kip od biskupa dubrovačkog Antuna Giuriceo* rod. u Zadru, u miniaturi iz Velje

3. *Giovanni Domenico Stratico biskup od Lesine* rod. u Zadru, u miniaturi naslikan, od Cesare Nievo, ingeniere

4. *Ivan Giurović arcidakan* rodj. u Zadru, u miniaturi

5. *Kip od Madone della Seggiola* od Rafaela D'Urbino u Miniaturi na slonovoj kosti (avorio). S. Marija drži desno Isusa kraj njega Ivan K. vrlo lijep (1834) od Petra Zečevića iz Splita rođjen, sad bilježnik kod javne Preture u Verliki. Nije se nikad slikati učio, i molio se za (?) da ga dadu u umjetnu slikarsku školu.

Drugi kip od Zečevića Napoleon med 2 drva

6. *Kip od Andrea Ferlan* rod. da Volosko d'anni 47 primo alcide (?) austriaco u Zara 1842. Miniatur da Vinz. Poiret iz Trsta.

7. *Kip od g. Gurato*. Miniatur od Zečevića vrlo liep

8. *Kip od Matere g.a Gurata* od Zečevića, miniatur, ali malo sjene (?)

9. *Kip u miniaturi od Conte Andrea Borelli od Vrane*, bio je od Francuzom Maire, membre du legion d'honneur, naslikao Miani Mletčanin

10. *Kip (bakrorez) biskupa Bartola Bosarića* u Krku.⁴

U zadarskom Kaptolskom arhivu nije sačuvana Zečevićeva kopija Rafaelove Bogorodice i Guratov portret. Nije sačuvan ni portret Guratove majke niti druga djela koja se spominju u popisu (portreti Stratika, Borellija, Đurovića, Giuricea i Ferlana), a izradili su ih Poiret, Miani, Nievo i Zečević. No sačuvan je portret Napoleona Bonaparte i portreti nekolicine istaknutih Dalmatinaca prošlih vjekova, o kojima je kratku bilješku napisao C. F. Bianchi. S obzirom na skroman i malobrojan broj umjetnina 19. stoljeća u sjevernoj i srednjoj Dalmaciji, ta je skupina Zečevićevih djela vrijedna spomena i može pomoći da se jasnije sagledaju likovne vrijednosti i način rada toga splitskoga slikara.

Zečević je autor sljedećih djela u zadarskom Kaptolskom arhivu:

1. *Portret splitskoga nadbiskupa Stjepana Cupillija* (1659.–1719.), akvarel na papiru, 27x20, 5 cm

Natpis na knjizi na stolu ispred nadbiskupa: *Alla Sant.à adì Nost:ò Sig:e Papa Innocentio XII.*

Natpis na sredini ispod portreta: *Stefano Cupilli veneziano*

Della Congregazione de Somaschi. Archivescovo adì Spalato e Primate della Dalmazia e adì tutta la Croatia, da Innocenzo XII chiamato un'altro Francesco adì Sales.

= *da una incisione adì R. Persichini.*

Zečević je portret izradio prema portretu što ga je u bakrorezu izradio talijanski umjetnik Raffaele Persichini,⁵ a tiskan je u Rimu 1829. na početku knjige Ottavija Marije Paltrinierija *Notizie intorno alla vita adì quattro arcivescovi di Spalato primati della Dalmazia e di tutta la Croazia che furono della Congreg. Adì Somasca chiari per dottrina e virtù apostoliche.*

Slikar je gotovo doslovno kopirao bakrorezni predložak: prikazao je nadbiskupa ispred nabrane zavjese u moceti i albi, s biretom na glavi i pastoralom na prsima. Desnu ruku biskup je položio na grudi, a u lijevoj drži molitvenik. Ispred njega je stol prekriven crvenim stolnjakom. Na njemu su tri knjige i raspelo. Kroz prozor se vidi krajolik s razlistalim stablima. Zečević doista neznatno odstupa od predložka: na stol postavlja knjige kojih na Persichinijevoj grafici nema.

Petar, Zečević, *Portret msgr. Petra Topića*, Zadar, Kaptolski arhivPetar Zečević, *Portret splitskog nadbiskupa Stjepana Cupillija*, Zadar, Kaptolski arhiv

Razlika je očita i u oblikovanju krajolika: na grafici je to veduta grada (možda simboličan prikaz utvrdenoga Splita), a na Zečevićevu akvarelu to je šumarak zazeljenjelih stabala.

2. *Portret splitskoga nadbiskupa Pacifika Bizza* (1696.–1756.), akvarel na papiru, 34,7 x 23,4 cm

Natpisi:

Dolje lijevo: *P. Zečević dis:*

Sredina: *Ritratto da un quadro a olio del Sig. C.te Giov. Paulović prsso il Sem.rio adi Spalato*

Pacificus Bizza

Archiep. Spalaten. olim Salonitanus

Dalmatiae Primas

1746–1756.

Zečević je sam protumačio da se u radu poslužio nadbiskupovim portretom što ga je izradio Juraj Pavlović, a danas je izložen u Splitskom nadbiskupskom sjemeništu. Taj Zečevićev zapis potvrđuje ispravnost atribucije kojom

je 1987. K. Prijatelj predložio Jurja Pavlovića kao autora Bizzina portreta. Prijedlog je potom bio potvrđen i arhivskim bilješkama iz 1845. i 1847., prema kojima je portrete biskupa Stjepana Cosmija i drugih biskupa utemeljitelja Sjemeništa izradio slikar *conte kapetan Juraj Pavlović Fontana*.⁶

Još nekoliko riječi o Jurju Pavloviću i Petru Zečeviću: Iako je Zečević kopirao Pavlovića, on je talentiraniji slikar, koji s više vještine i s većim znanjem portretira nadbiskupa

⁴ M. Sabljar, *Putna bilježnica V*, Rab, 15–16 (Ministarstvo kulture, Zagreb).

⁵ U. Thieme – F. Becker, *Allgemeines Lexikon der Bildenten Künstler* XXVI. Leipzig 1932., 445.

⁶ K. Prijatelj, *Portreti Jurja Pavlovića (?) iz splitskog sjemeništa*. *Adrias* 1, Split 1987., 215–221. Autor je utvrdio da je Juraj Pavlović izradio skupinu portreta koji se čuvaju u Sjemeništu u Splitu. Prepoznao je i predloške kojima se Pavlović koristio u izradi tih retrospektivnih portreta. Isti, *Uklanjanje jednog upitnika*, Uz članak *Portreti Jurja Pavlovića (?) iz splitskog Sjemeništa*. *Kulturna baština* 21, Split 1991., 103–108.

Petar Zečević, *Portret Ivana Luke Garagnina*, Zadar, Kaptolski arhivPetar Zečević, *Portret Leonarda Dudana*, Zadar, Kaptolski arhiv

Bizzu. U njegovoj redakciji nadbiskup je predložen s mnogo više karakternih osobina i izražajne živosti negoli na Pavlovićeve anemičnom portretu tamna, zapravo prljava kolorita s oblikovnim nesigurnostima. Isto se može reći i za njihove portrete nadbiskupa Cupillija. Tu su oba slikara kopirala stariji predložak. No, Pavlović je slikar amater u doslovnom smislu te riječi, koji nije znao oblikovati lice i odjeću (treba posebno upozoriti na ovratnik), dok je Zečević kaligrafski precizno, kao na minijaturi u kojoj se okušao, predložio biskupov lik, te uvjerljivo ocrtao njegovu ozbiljnu fizionomiju.

Lik rapskoga plemića i splitskoga nadbiskupa Pacifika Bize poznat je preko suvremenoga (*settecento*) portreta,

koji se danas čuva u Splitskom gradskom muzeju. Njega je kopirao Juraj Pavlović na isti način kao što je to uradio kada je portretirao S. Cupillija: iz veće cjeline izdvojio je poprsje, koje je modelirao nesigurno i bezizražajno. Upravo taj Pavlovićev portret, a ne stariji izvornik, poslužio je Zečeviću kao predložak, što je i naznačio u legendi ispod biskupova lika.

3. *Portret mgrs. Ivana Topića* (Split, 1790. – Rim, 1868.), akvarel na papiru, 31 x 21,4 cm

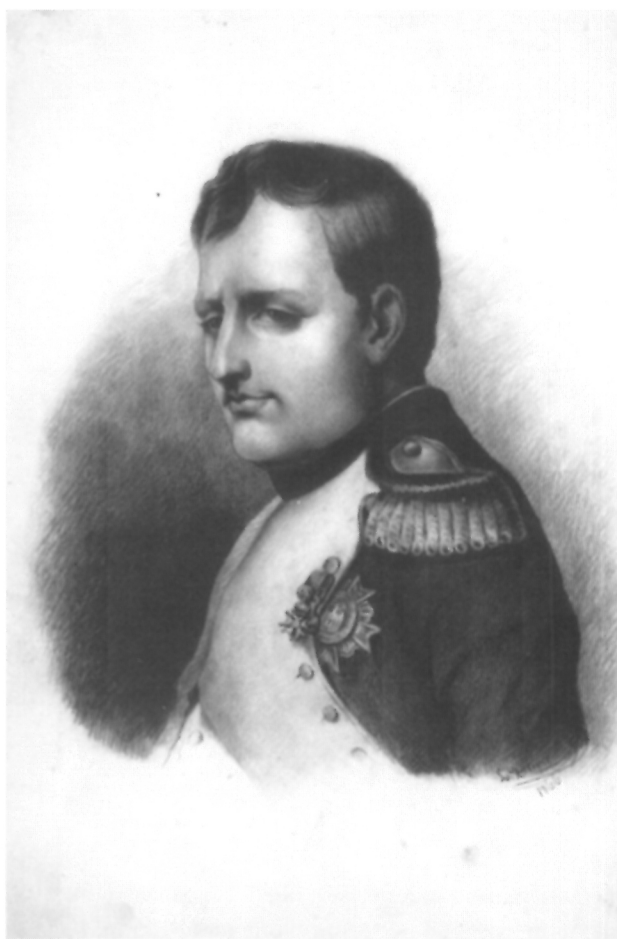
Dolje desno: *Pietro Zečević fece da una fotografia*

Sredina: *Monsignor Giovanni Topich*

Nato a Spalato li 31 Dicembre 1790. morto a Roma li 11 Giugno 1868.

⁷ P. A. da Crecchio, *Biografia di monsignor Giovanni Topich francescano dalmata vescovo ed amministratore di più diocesi*. Roma 1868.; J. Burić, *Iz prošlosti hrvatske kolonije u Rimu*. Rim 1966., 44; S. Kovačić, *Hrvatski kolegij u Rimu prije apostolskog pisma Slavorum gentem*. Papinski zavod Svetog Jeronima

(1901–2001), Rim 2001., 55. U Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jerolima u Rimu sačuvan je Giangiacomov portret biskupa Ivana Topića. Slikar se potpisao: *Tert. Giangiacomo 1860 f.* Topić u ruci drži pismo na kojemu je upisano: *Ioannes Topich/Domo Spalatensi in Dalmatia/Ordinis Minorum S.*

Petar Zečević, *Portret Napoleona Bonaparte*, Zadar, Kaptolski arhivPetar Zečević (?), *Portret Marka Sinovčića*, Zadar, Kaptolski arhiv

Topić je bio biskup Lješa i Skadra, te član Hrvatske bratovštine sv. Jerolima u Rimu. Njezinoj knjižnici darovao je Farlatijevo djelo *Illyricum sacrum*, a crkvi liturgijski pribor i ruho. Zbog toga mu je Bratovština nakon smrti priredila svečane zadušnice, a u biblioteku dala postaviti njegov portret, koji je 1860. godine izradio i potpisao slikar Tertulian Giangiacomo.⁷ Zečević je Topića naslikao, kako je i zapisao, prema fotografiji.

4. *Portret Ivana Luke Garagnina* (Trogir, 1764.–1841.), akvarel na papiru, 34 x 22 cm

Dolje desno: *Zečević dis.*

Sredina: *Gianluca Garagnin*

da Traù

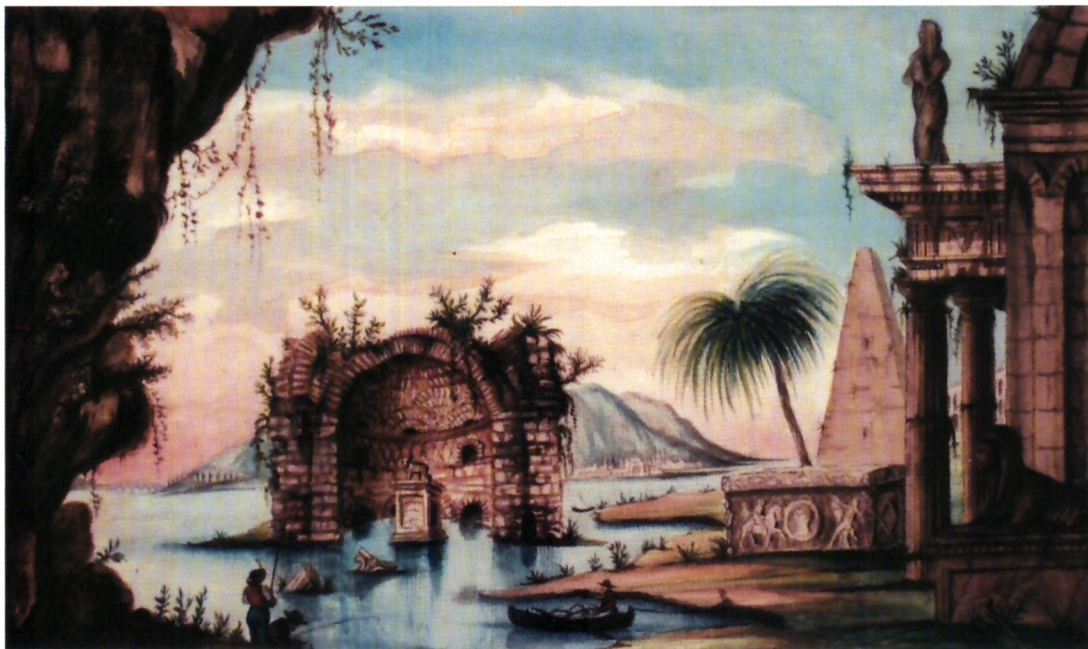
Cavaliere della Corona Ferrea di Francia

Franc: de Observ/Tam Episcopus Alexiensis et Administrator Apostolicus Scopiensis. Taj Giangiacomo radio i druge portrete u rimskom Zavodu. Prema narudžbi biskupa J. Dubokovića izradio je oltarnu palu *Bezgrešno začće* za kapelu u Biskupskoj palači u Hvaru i portret biskupa Dubokovića, izveden u

Nije moguće utvrditi kojim se predloškom Zečević koristio pri izradi retrospektivnoga portreta Ivana Luke Garagnina (Trogir, 1764.–1841.). Inventar njihove palače u Trogiru gdje su se čuvali i portreti predaka nije cjelovito sačuvan. Danas se u Muzeju grada Trogira čuva Garagninov portret u tehnici akvarela, ali je na njemu mlađi, a i drugačiji u odnosu na Zečevićovo djelo.⁸ Na njegovu portretu Garagnin nosi orden željeznoga križa kojim ga je odlikovala francuska vlast, jer je bio u dalmatinskom poslanstvu koje je 1806. godine izrazilo odanost te pokrajine potkralju Italije Eugèneu de Beauharnaisu u Milanu i caru Napoleonu Bonaparteu u Parizu. Uz Garagnina su u izaslanstvu bili Jerolim Bajamonti, Roko Sanfermo, Josip Begna Posedarski

Rimu 1870., gdje je biskup sudjelovao u radu I. vatikanskog sabora (1869./1870.). Usp. D. Berić – N. Duboković Nadalini – M. Nikolanci, *Popis spomenika otoka Hvara*. Split 1958., 98; *Hrvatski biografski leksikon* 3, Zagreb 1993., 643.

⁸ R. Tomić, *Trogirska slikarska baština*. Zagreb 1997., 191–192.

Petar Zečević (?), Imaginarni krajolik, Zadar, Kaptolski arhiv

i Ivan Krstitelj Stratiko. Sačuvao se portret Jerolima Bajamontija na kojemu je prikazan s ordenom Legije časti koje ga je, kao i Garagnin, dobio od Francuza⁹. Nije isključeno da se i Garagnin portretirao u trenutku društvene afirmacije s francuskim odlikovanjem te da je prema tom portretu, koji se, do Drugoga svjetskog rata, mogao čuvati u njihovoj trogirskoj palači, Zečević izradio svoj minijaturni akvarel.

5. *Portret dr. Leonarda Dudana* (Kaštel Kambelovac, 1798. – Split, 1864.), olovka na papiru, 33 x 24 cm

Dolje lijevo: *Zečević dis.*; Dolje desno: *da una fotografia Dr. Leonardo de Dudan*

Portret dr. Leonarda Dudana višestruko je zanimljiv. U prvom redu jer potvrđuje Zečevića kao slikara koji je značajki uspijevao predočiti ljudski lik. Istovremeno taj portret, nastao prema fotografiji, prikazuje stvaran lik toga dalmatinskoga plemića i intelektualca te pomaže da se jasnije protumači jedan portret za koji se pomišljalo da je upravo na njemu prikazan Dudan. Taj je portret publicirao K. Prijatelj 1983. godine.¹⁰ Portretirani na toj slici drži u ruci pismo s natpisom:

Al Pittore ed Amico

Dr. Leonardo Dudan

Spalato

Lik na tom portretu nema sličnosti s Leonardom Du-

danom sa Zečevićeva crteža. Stoga i dalje ostaje nejasno tko je prikazan na portretu i tko je njegov autor. Kada se isključi Dudan, kako treba protumačiti natpis na portretu? Možda je Leonardo Dudan (Kaštel Kambelovac, 1798. – Split, 1864.) splitski gradonačelnik, prigodničarski pjesnik i povjesničar bio i slikar-amater, pa je nekom slikaru i prijatelju poslao njegov portret koji je i izradio. No tko bi bio taj slikar kojega prijatelj Dudan portretira i šalje mu sliku u znak prijateljstva? Smije li se pomišljati da je na tom portretu prikazan njegov suvremenik Petar Zečević (Split, 1807. –1876.)?

6. *Portret Napoleona Bonapartea*, olovka na papiru, 1866. godina, 33,8 x 24 cm

D. d.: *P. Zečević 1866.*

Osim lokalnih, dalmatinskih ličnosti Zečević je naslikao i portret Napoleona Bonapartea. Izradio ga je prema Napoleonovu portretu kojemu je autor francuski slikar Paula Delaroche (Paris, 1797. – 1856.). Delaroche je Napoleona portretirao dopojasno sa sabljom o pojasu i dalekozorom u rukama, dok je Zečević prikazao samo vladarevo poprsje, poštujući gotovo do najsitnijih detalja odabrani predložak.

7. Petar Zečević (?), *Portret Marka Sinovčića*, akvarel na papiru, 32,8 x 23 cm

Sredina: *Conte Marco Sinovich Spalatino Generale de Croati*

Iako je na slici upisano prezime Sinovich, sigurno je riječ o Marku Sinovčiću (Dubrava u Poljicima ?/, oko 1614. – Beč, 1674.), poljičkom i splitskom plemiću i istaknutom ratniku 17. stoljeća. Prema dosadašnjim istraživanjima (Galeazzo Gualdo Priorato, Miroslav Alašević i Ivan Pivčević), Sinovčića je mletačka vlast imenovala kapetanom jedne čete od dvjesto Splićana iz Veloga Varoša. Potom je 1641. u Milanu, gdje je *sergente maggiore* jedne čete Hrvata. Istaknuo se, kao mletački podanik, na otoku Kreti u ratnim sukobima Venecije i Turske, te je zbog hrabrosti proglašen *sergente generale di battaglia* i odlikovan zlatnom kolajnom s medaljom sv. Marka, postavši vitez sv. Marka (*cavaliere di San Marco*). Austrijski kralj Leopold I. imenovao ga je 7. srpnja 1673. godine generalom cjelokupnoga hrvatskoga konjanništva. No, već sljedeće 1674. godine umire, te je s dužnim počastima pokopan u Isusovačkoj crkvi u Beču. O njegovu životu pisao je i Galeazzo Gualdo Priorato priloživši u knjizi tiskanoj 1679. godine u Beču i njegov portret.¹¹

U Splitu se čuvao portret Marka Sinovčića (obitelj Sinovčić?, poznat jedino prema fotografiji) u vojničkoj odori s Križem sv. Marka na prsima. On se razlikuje od Zečevićeva portreta, ali oba prikazuju izražajno generalovo lice duge kose i brade.

8. Petar Zečević (?), *Imaginarni krajolik*, akvarel na papiru, 22 x 34 cm

Pred nama je *capriccio* na kojemu slikar proizvoljno kolažira različite povijesne i imaginarne građevine u jedinstvenu cjelinu koja nije realna. Među Zečevićevim zadarskim djelima *capriccio* i portret kapetana Marka Sinovčića likovno su najmanje vrijedni. Oba djela nisu potpisana, ali u Zečevićevo autorstvo ne bi trebalo sumnjati: ona zapravo potvrđuju činjenicu da slikar nije bio primjereno obrazovan, pa je amaterska crta na tim djelima jače izražena. Na portretima svojih suvremenika i uglednih ličnosti iz dalmatinske prošlosti sačuvanim u Zadru pokazao je talent i vještinu kojom je uspio predočiti ne samo njihove tjelesne odlike nego i psihološke osobine. Ako se Zečević usporedi s djelima njegovih splitskih suvremenika, posebno pak s Jurjem Pavlovićem, onda se mora zaključiti da Zečević

Paul Delaroche (Pariz, 1797.–1856.), *Portret Napoleona Bonapartea*

Nepoznati slikar, *Portret Marka Sinovčića*, Split, privatno vlasništvo(?)

⁹ R. Tomić, *Portreti iz ostavštine splitske obitelji Bajamonti*. *Kulturna baština* 30, Split 1999., 119–126.

¹⁰ K. Prijatelj, *Dopune katalogu splitskih slika sredine prošloga stoljeća*, *Portret gradonačelnika Leonarda Dudana*. *Kulturna baština* 14, Split 1983., 79–84.; *Hrvatski biografski leksikon* 3, Zagreb 1993., 654.

¹¹ G. Gualdo Priorato, *Vite ed azioni di personaggi militari e politici*. Beč 1679.: I. Pivčević, *Pomen nekolicine Poljičana* Split 1907., 129–145.

ćevo slikarstvo nadilazi razinu ilustracije, kronike i dokumenta, te zaslužuje današnju analizu i istraživanja.¹²

Osim navedenih akvarela i crteža u zadarskom Kaptolskom arhivu sačuvana su i dva primjerka fotografije nestale Zečevićeve slike u čast Vicka Dandola, koju je prema bilješci na stražnjoj strani izradio zadarski fotograf Manenizza, a od koje se jedan primjerak čuva i u Radmanovoj zbirci u Omišu.

¹² K. Prijatelj, *Tri splitska slikara iz XIX stoljeća*. Split 1952., 7–10, 16–18; isti, *Splitski slikari XIX stoljeća*. Split 1959., 13–16; isti, *Dopune katalogu splitskih slika sredine prošlog stoljeća*. *Kulturna bastina* 14, Split 1984., 86–89; isti, *Uz nekoliko slikarskih djela XVII–XIX stoljeća u posjedu Provincije Presv. Otkupitelja. Kacic XVII*, Split 1985., 398–399; isti, *Slikarska djela 19. stoljeća u Trogiru. Mogućnosti 9–10*, Split 1987., 946; isti, *Slikarstvo u Dalmaciji od 1784. do 1884.* Split 1989., 44–49; C. Fisković, *Izgleđ splitskog Narodnog trga u prošlosti*. *Peristil* 1, Zagreb 1954., 76–80; G. Gamulin, *Hrvatsko slikarstvo XIX. stoljeća 1*. Zagreb 1995., 182–185; R. Tomić, *Trogirska slikarska bastina*. Zagreb 1997., 51–52; isti, *Obitelji Radman i njezina zbirka umjetnina*. Omis–Zagreb 1999., 19–20, 48–57; N. Žizic, *Splitski slikari amateri*. Split 2004., 21–32; A. Duplancić – R. Tomić, *Zbirka slika Arheoloskog muzeja u Splitu*. Split 2004., 42, 104–113; A. Duplancić, *Pabirci za poznavanje starije likovne bastine Splita*. *Kulturna bastina* 32, Split 2005., 457–474.

Summary

Radoslav Tomić

The Acvarels and the Drawings of Split painter Petar Zečević in Zadar

The author analyzes eight so far unpublished water-colors preserved in the Archives of the Chapter of Zadar. They were made by the Split painter Petar Zečević (1807–1876). The pictures show well-known figures of their time – archbishops Stjepan Cupilli, Pacifico Bizza, and Ivan Topić; the noblemen Ivan Luka Garagnin, and the poet Leonardo Dudan. There is also a portrait of Napoleon Bonaparte. There are two more water-colors in the same collection, of General Marko Sinovčić, and an imaginary landscape, most likely by the same artist. It is believed that the water-colors belonged to Ivan Gurat, a canon of Zadar Cathedral (1804–1874), collector of art works and historical memorabilia.